

vény, ellentétben a francia joggal és egyezően a német joggal, egyenként, külön-külön adja meg a szerzőnek a jogokat a mű hasznosítására. Így természetesen az 1921. óta keletkezett értékesítési lehetőségekről nem szólhat. A bíró tehát az újabb értékesítési lehetőségek felidézése vitás kérdéseket csak a törvény általános irányelveinek figyelembevételével döntheti el, mindaddig, amíg idevágó újabb törvényt alkotunk. Itt mutatunk rá arra, hogy az 1928. évi római konferencián módosított berni egyezményt becikkelyező 1931:XXIV. t.-c. nem tekinthető minden vonatkozásban ilyen új törvénynek, mert ez csak a nemzetközi jogviszonyokat szabályozza.

A szerző törvényünk rendszeréből kiindulva, két különálló fejezetben kutatja azt, hogy törvényünk megalkotása óta keletkezett legfontosabb értékesítési lehetőségek a törvényünk irányelvei szerint miként dönthetők el. Előbb a rádió szerzői jogát teszi vizsgálat tárgyává. Majd a film és hangosfilm problémáival foglalkozik. Az áttekinthetőséget különösen emeli az, hogy a szerző igen sűrűn címutalásokat tartalmazó széljegyzetekkel élénkíti az összefüggő fejezeteket.

Ez a fiatal joganyag fiatal szerzőkben kitűnő feldolgozóra talált. Ez a kis füzet óriási anyagismeretről beszél. Alig található a külföldi és hazai irodalomban e kérdésekről cikk vagy könyv, amelyről a szerző meg ne emlékezne. Nagy tudását jó érzékkel rendszerezi. Nem tévedt el a nagy anyag útvesztőjében. Az egyes kérdéseknek tömör, világos, áttekinthető összefoglalását nyújtja. Örömmel üdvözljük azt, hogy mindenről meg van a gondosan felépített, kellően indokolt egyéni véleménye is. Ha nem is mindenben olyan ez a vélemény, amelyet magunk részéről helyesnek tartunk, de mindenesetre kitűnő jogérzékre és erős logikára vall.

Mindazoknak is, akik a szerzőnek ugyanezen tárgyról a Civil-jogászok Vitatársaságában megtartott igen érdekes előadását is hallották, nagy okulására szolgál ez a munka, amely szerzői jogi irodalmunkban valóban „hiánypótló”.

Dr. Zoltán József.,

Dr. Iván Miklós: A koronától az aranypengőig. A könyv alcíme a pénzválság jogi bonctana és ennek az alcímnak megfelelően a könyv a valutajogi problémákkal foglalkozik. Grosschmid pénzülméletére támaszkodik a tanulmány, amely már azzal is nagy szolgálatot tesz a magyar irodalomnak, hogy újabb népszerűséget szerez Grosschmid hatalmas geniejének. A könyv kényes témája ellenére igen vonzó és világos stílussal van megírva, úgy hogy a ma megint fölötté aktuális valutajogi helyzetben a gyakorló jogász számára hasznos és egyben szórakoztató a könyv tanulmányozása.
